susse. Sest majanduselus ei etenda peamist osa ainult materiaalne külg, vaid samuti meeleoluline suhtumine konjunktuuri arengusse. Igatahes on arvata, et mainitud meetodid annavad juurde rohkesti väärtuslikku kriiside paisumise ärahoidmiseks.

2. Eesti majanduspoliitika sihtjooni.

Industrialiseerimisprotsessi suundi.

Kunagi varem pole ühegi teise Eesti Vabariigi valitsuse majanduspoliitilised tõekspidamised ja kavatsused võinud realiseeruda selles ulatuses kui praeguse kabineti omad. Säärase olukorra on loonud esiteks valitsusvõimu rippumatus ühestki muust võimust, valitsuse püsiv iga (ametis 21. okt. 1933. a. saadik) ja lõpuks soodne konjunktuuri areng kogu maailmamajanduses.

Et meil läbikäikude suurenemise tagajärjel riigimaksude norme kuigi tunduvalt ei alandatud ja kriisi ajal kokkusurutud korralisi eelarve kulusid administratsiooni tasude osas tõsteti vaid tagasihoidlikult, siis selle tulemusena oli tulude laekumine järjekindlalt suurem korraliste kulude tõusust, mis andiski võimalusi riigi ettevõtlikkuse suurenemiseks, mida kujukalt näitab järgnev tabel:

Riigi tulud ja kulud.

	1936./37. a.	1935./36. a.	1933./34. a.
		milj. kr.	
Korralised tulud	90,2	79,5	65,2
„ kulud	74,1	66,0	61,1
Enamlaekumine	16,1	13,5	4,1
Erakorralised kulud	14,6	11,6	3,8
Ülejääk	1,5	1,9	0,3

Toodust nähtub, et riigi korraliste tulude enamlaekumine on olnud väga jõudus juba 1935. aastast alates. Ja asjaolust tingituna, et tulude laekumised

Eesti kroonika 1937, lk. 42